

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

'תיקון הכללי' לילדים

זהו יצירה ייחודית שמטרתה לקרב את לב הילדים לאמירת התיקון הכללי.

הספר פותח בסיפור נפלא ומחנך על רבנו הקדוש - המתאים לעולמם של הילדים.

הפסקים מועצבים בגרפיקה צבעונית, באותיות גדולות ושוטות לב.

בסופו, תפילה מופלאה ומויחדת, המקשרת ומחברת את הילד עם בוראו - בהתאם לגילו.

ניתן להשיג בחנויות ברסלב

הפצה ראשית:

טל. 050-4411520

המחיר לצרכן: 30 ₪

בלבד

סגולה בה זמינה ועוצמתית

הוא כל כך היה רוצה להתגבר, לשבור את המאויים השפלים, אבל בכל פעם הוא נופל שדוד במכמורתו של היצר, נדמה לו שהוא כמו שבוי - - -

הוא יודע מה עליו לעשות במצבים כאלה, כבר שמע רבות איך שצריך לפעול במקרים הללו, הוא היה רוצה כל כך להתחיל להשתנות לטובה - אבל כמו חומה בצורה מקיפה אותו - - -

הוא חש לכוד גם בגשמיות - אם רק היה ביכולתו לגמור את החודש כמו בן-אדם, אם המצוקות הכספיות היו מרפות מעט... הוא הרי לא מבקש מותרות, אלא את ההכרחי בלבד...

איך יוצאים מזה?

זה כל כך פשוט, כל כך קרוב, ודווקא משום כך - כל כך רחוק:

לימוד תורה!

כך כותב רבינו בספר המידות:

"הרגל הלימוד - הוא עולה למעלה על קיום כל המצוות!" פעם אחרת "הפליג מאוד לפני רבי נתן בעוצם כוח התורה להוציא את האדם מכל מיני טינופת, ואמר לו: 'וכי יודע אתה את כוחה של התורה?!'; וכה אמר רבינו לאברך אחד ששקד על תלמודו: "שפתך לא ישבותו; התורה משיבה את הנפש, היא מחזקת; התורה מעשירה"

המתנה הנפלאה הזאת ניתנה לנו מאת ה' ברוב אהבתו - "אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת, תורה ומצוות חוקים ומשפטים אותנו למדת" - - -

חמדה גנוזה שניתנה אך ורק לנו בני ישראל; "לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום" - - -

המוח לא תופס את עוצמת המתנה הזאת, מצווה אחת שעולה במעלתה על קיום כל המצוות! כך כותב רבינו בספר המידות: "הרגל הלימוד - הוא עולה למעלה על קיום כל המצוות!" פעם אחרת "הפליג מאוד לפני רבי נתן בעוצם כוח התורה להוציא את האדם מכל מיני טינופת, ואמר לו: 'וכי יודע אתה את כוחה של התורה?!'; וכה אמר רבינו לאברך אחד ששקד על תלמודו: "שפתך לא ישבותו; התורה משיבה את הנפש, היא מחזקת; התורה מעשירה" - - -

ואם כך בלימוד גרידא - קל וחומר בלימוד מתוך יגיעה ועמל, לימוד שכזה מוזכר ומטהר פי כמה וכמה, עד אין שיעור; לימוד כזה גם מביא השפעות גשמיות פי כמה וכמה - כך אנו לומדים בפרשתנו: "אם בחוקותי תלכו"

- שתהיו עמלים בתורה - "ונתתי גשמיכם בעתם... וציוויתי את ברכתי!"

העמל אמור לכל אחד לפי מדרגתו, כי כל אחד יכול לעמול על כך שתורתו תהיה נקייה מכל 'פנייה' אישית והלימוד יהיה 'לשמה', לא למטרת כבוד והתיירות (לקושי הלכות, ת"ג).

גם כאשר הגוף מותש וגם הלימוד הפשוט קשה כל כך; כאשר הדאגות מקיפות והריכוז כל כך רחוק; כאשר הנטייה הטבעית מושכת ללמוד מבלי להבין היטב ולהסתפק בלימוד שטחי - בכל המקרים האלו עומד לפנינו 'מכרה זהב' של עמל התורה; כל התאמצות, כל התגברות, פותחת שערים לישועות מופלאות ברוחניות ובגשמיות.

ואם כך הוא העמל בכל חלקי התורה - על אחת כמה וכמה העמל בהבנת תורת הצדיק! הרי תורתו של רבינו הקדוש היא סם מרפא מיוחד לתחלואי דורנו ובה

טמונות הארות לכל מחשכי ימינו. תלמידיו הקדושים העידו שעיקר הסגולה שנאמרה על עמל התורה כתבלין נגד היצר, גנוז בעמל תורתו של רבינו.

חג מתן תורה בפתח, היום בו יזכרע דינו של כל אחד כמה סייעתא דשמיא יקבל להצלחתו הרוחנית בכל השנה.

אין ספק שהחלטה שלנו לעמול יותר בתורה, תבטיח לנו שנה רוחנית יותר, שנה שבה המפריעים הגשמיים

לא יסירו אותנו מחיי הנצח; והרי כך הובטחנו: "כל המקבל עליו עול תורה - מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ".

כל אחד לפי מצבו ויכולתו, אם יקבל על עצמו עול לעמול, יסולקו מאליהן כל אותן חומות שעומדות בדרכו ויסללו בפניו את הדרך לעלות.

הבה נתעלה על כל צמצומי הנפש העומדים בדרכנו, נזכור את השכר המופלא הטמון ביגיעת התורה, ונתגבר על כל הדברים מדומים שמערימים קשיים על כל רצון ללמוד. נעשה הכל כדי לזכות לעמל התורה - למען חיינו הנצחיים!

חוקי הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי תלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	כד	לו:	לח	תקנו-תקנה	פה
א	כה	לז:	לט	תקנו-תקני	פו
ב	כו	לז:	מ	תקנו-תקנו	פז
ג	כז	לח:	מא	תקנו-תקני	פח
ד	כח	לח:	מב	תקנו-תקנו	פט
ה	כט	לט:	מג	תקנו-תקנה	צ
ו	א	לט:	מד	תקנו-תקס	צא

יום של הפצה

א בסיון

להצלחת ר' צבי בן ריבה לאה ומרת שיינא בת מלכה

ולע"נ מרת חנה גולדה ב"ר יוסף לייב

או צרות
ברסלב

02-9950000

Tel. 1-718-8552121

ת.ד. 50617 בית משם
טל' במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066
ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
brslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

מה חסר לי?

"אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה" (שבת שם). שכן שמחה היא שלימות, בלי חסרונות; ואין שלימות כהשראת השכינה. לכן גם המצוות – שמשורות את השכינה בעולם – מביאות שמחה כמו שנאמר: "פיקודי ה' ישרים משמחי לב" (תהילים ט).

אלא שכאשר חטא האדם הראשון, נגזר עליו: "בעצבון תאכלנה" (בראשית ג, יז) וכשדור המבול הוסיף לחטוא נאמר על כך: "ויתעצב אל לבו" (שם טו, ו). גם על דור המדבר כתוב: "יעציבוהו במדבר" (תהילים ק).

כי החטא הוא היפך השמחה, והוא מגרש כביכול את השכינה הקדושה, ולכן החטא החמור מכל, עבודה זרה, מכונה "עצביהם כסף וזהב" (תהילים קט).

זו הסיבה שלפעמים קשה לשמוח – "כי עונוי אניגד אדאג מחטאתי" (שם לח, ט); החטאים מכניסים דאגה ועצבות בלב ומעכבים את אור השמחה מלחדור ללב.

אבל אין דבר העומד בפני הרצון; במעט תשומת-לב והתבוננות, ובעיקר באמונה שלימה שהקדוש ברוך הוא שמח במצווה שלי ומתפאר בי לפני שרפי-מעלה (כמבואר בליקו"מ ח"א יז) – גם אני יכול לזכות לקצת שמחה של מצווה.

דרושה אולי קצת השקעה, אבל התוצאות – עצומות; הן נותנות כוח למצווה להשרות את השכינה בעולם, ולעורר את כל העולמות לעבודת ה' – המאמץ כדאי!

במילים אחרות: אנחנו שקועים כל כך בטוב, כל כך הרבה הזדמנויות יש לנו לעשות נחת-רוח לבוראינו. נתבונן מעט ב"אשר קדשנו במצוותיו" שאנחנו מכריזים לפני כל מצווה, ניתן לשירת "עלינו לשבח" לפרוץ מתוך המעיינות הטמירים שבכל מצווה, ולמלא את כל הלחי לבינו.

כי הרי באמת אין שמחה ואין אושר בעולם כאושרו של 'נברא' שזוכה לשרת את בוראו ולהידבק בו. אילו היו מתקשרים אלך ומזמינים אותך למעונו של גדול הדור: "הוא ביקש שתכתין למענו כוס תה; דווקא אתה" – לא היית יודע את נפשך מרוב שמחה.

והרי אתה זוכה בכל יום לעשות רצונו של מלך מלכי המלכים! רק טיפה תשומת-לב, טיפה אמונה, בצירוף תפילה – והשמחה כבר תגיע, בעזרת ה', עם כל השלכותיה המבורכות.

לכל מצווה יש כוח להשרות את השכינה, כמו שכתב המהרש"א (שבת ל ע"ב) וכפי שאומרים לפני כל מצווה: "לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה"; יש לה גם כוח לעורר את כל העולמות לעבודת ה' יתברך, בבחינת "בנערינו ובוקנינו נלך... בצאננו ובבקריו נלך".

אך כל זאת בתנאי שהמצווה נעשית בשמחה, כפי שמסתיים שם הפסוק: "כי חג ה' לנו".

"על ידי שמחת המצווה נשלם הקדושה... כי הקליפות הם בחינת עצבות... וגלות השכינה... שהיא שמחתן של ישראל – עיקר גלותה כשעצבות, שהם הקליפות, גוברין עליה. נמצא, כשעושה המצווה בשמחה, או מעלה השכינה, שהיא המצווה, שהיא שמחת הלב – מבין הקליפות..."

"וכשאדם עושה איזה מצווה, יש כח בהמצווה לילך ולעורר כל העולמות לעבודת השם יתברך, בבחינת 'בנערינו ובוקנינו נלך... בצאננו ובבקרנו נלך' (שמות י, ט)."

(ליקוטי מוהר"ן ח"א כד)

משהו חסר לי! אני משתדל לנצל את הזמן, ללמוד, להתפלל, לעשות חסד, מצוות, הכל, עד כמה שאפשר – ובכל זאת מקננת בי הרגשה שחסר לי משהו.

ספירת העומר מחנכת אותנו, שכל יום הוא שלב נוסף בסולם העלייה הרוחנית. בוודאי שכל מצווה, ואפילו כל מחשבה טובה, מקדשת, מטהרת ומעלה אותנו, אבל האם באמת אנו ממצים את האפשרויות הנפלאות הגלומות בכל מצווה, או יותר נכון: האם אפשר לעשות משהו שיגרום לכך שכל מצווה תקדם אותנו למטרה הנכספת?

מסתבר שכן:

שמחה של מצווה!

רבי שמואל מטפליק - תלמיד רבינו

"לא שמעתי מאומה, השיב ר' שמואל, אך במשך כל הלילה לא הצלחתי לתת תנומה לעפעף".

"אף על גב דאיהו לא הזי – מזליה הזי", נענה רבינו בלשון הגמרא, "אף-על-פי שאתה לא ראית – נשמך ראתה!" ומתוך הדברים הבין רבי שמואל, כי באותו לילה נתגלו לרבינו דברים עליונים ונשגבים.

ימים רבים עברו מאז, ובשבת קודש, כ"ד באייר שנת תקצ"א, נפטר רבי שמואל לבית עולמו.

במכתב שכתב אז מוהר"ת לבנו, הוא מבקש ממנו: "תראה לשלוח להודיע לך מרדכי, שאביו ר' שמואל זכרונו לברכה נפטר לעולמו בטפליק ביום שבת-קודש העבר, תהא נשמתו צרורה בצרור החיים – כדי שיאמר קדיש. המקום ינחם אותו מהרה".

כשאדם מקטין את עצמו גם ה' מקטין את עצמו אליו

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א ר"ט)

לכל דבר. אך חשב, שמה בכל זאת מתכוון התניוק אליו, מכיוון שהתברך בהדרת-פנים. הוציא מטבע מכיסו, נתן לילד ואמר: "נכון, אני הוא האדמו"ר?" "לא!" נענה הקטן בראשו לשלילה, והצביע שוב על רבינו: "הוא האדמו"ר" – - -

כשפנו לדרכם, הביע ר' שמואל את התפעלותו באוזני רבינו על דברי הילד. נענה רבינו: "וכי מיהו 'מבין' בזמנים שכאלה?"...

כעבור מספר ימים, הזדמנו שוב ליד אותה אכסניה. ביקש רבי שמואל מהעגלון לעצור. ירד ונכנס פנימה, כדי לחוות שוב בתינוק הפלאי. תדהמה אחזה אותו למראה עיניו: בעל-הבית, אבי הילד, יושב שבעה על בנו – - -

לאחר מכן הסביר רבינו: "בילד פלא זה שכנה נשמה של ינוקא; הוא ידע סודות גנויים, ולפיכך נפטר בעודו רך בשנים".

מחזה מופלא נוסף, שהיה רבי שמואל עד לו, ארע בהיותם בלמברג. אותה שעה חלף לידם גדוד חיילים, מובל בידי מפקדיו. פנה רבינו לרבי שמואל: "לך וספור כך וכך שורות, ובשורה פלונית, שבה כך וכך חיילים, הרם את שרולו של חייל פלוני".

חרף הסיכון שבדבר, עשה כמצוות רבו – ולהפתעתו הרבה, התגלו תחת מדי החיל – תכריכים...
 "דע לך", גילה לו רבינו, "כי בדרך זו מולכים מלאכי-חבלה את האדם לגיהנום" – - -

עקב שימושו את רבינו בדרכים, זכה רבי שמואל ללון עמו בחדר אחד. יום אחד שאלו רבינו: "השמעת משהו אמש בלילה הזה?"

בין חורף תקס"ו לקיץ תקס"ח, ערך רבינו הקדוש נסיעות פלאיות, שכעדות מורנו רבי נתן, היו בהן חוויות נשגבות ונעלמות מבינת אנוש, והיוו חלק חשוב בהתעסקותו בתיקון נשמות.

בין הערים אותם פקד היו: נאוריטש, זסלב, אוסטרו, ברוד, דובנה, למברג ועוד.

למלוה נבחר על ידי רבינו רבי שמואל שפילבנד מטפליק, מהנגידים שבין חסידיו, שהיה ירא ושלם, עד שהפליג פעם רבינו בשבחו באוזני תלמידו רבי נתן: "רבי שמואל 'נכנס ויצא בשלום' – לפי בחינתו" (עפ"י היגה יד ע"ב).

ממסע נשגב ואפוף מסתורין זה, שב רבי שמואל, כמי שחזר ממסע בעולם אחר; הוא סיפר באוזני חבריו כמה עובדות נוראות-הוד, להן היה עד.

טרם צאתם לדרך, נתן לו רבינו שלושים 'רענדלאך' (= מטבעות שיערם רב). בהם רכש עגלה וסוסים, ושכר עגלון. רבינו שינה את לבושו ולבש בגדי סוחר, והורה למלווי שלא לגלות בשום מקום בואו את זהותו.

רבי שמואל והמלווה הנוסף ר' אייזיק יוסף מליפוביץ, לא ידעו כלל מהו יעד הנסיעה; כל פעם, בהגיעם אל פרשת דרכים, שאלו את רבינו אנה יפנו, וכפי שהורה – כן עשו.

פעם אחת עצרו, לפי פקודתו, על אם הדרך, ליד פונדק יהודי. בהיכנסם, ראו את בעל האכסניה מחזיק בידיו תינוק כבן שנתיים. לפתע החווה הקטן באצבעו על רבינו ואמר לאביו: "הנה 'גוטער איד' (= אדמו"ר)" – - -
 השתומם ר' שמואל מאד על כך, שכן רבינו היה נראה כסוחר

מתנגד בעל כנפיים...

לך כי התנגדות עצומה תקום נגדך – ועליך להיות מוכן לכך היטב. בתחילה יעמדו רק בני משפחתך בדרך, אך מאוחר יותר תיווכח לראות כי גם שכניך, בני עירך, וכל העולם כולו נוהגים כלפיך ביחס דומה, עד שאפילו העופות יפריעו לך בעבודתך..."

השתומם האברך על הדברים, אך חקק אותם היטב על לוח ליבו. הוא נפרד מן הצדיק ושב לביתו.

קרוביו שמו לב עד מהרה, כי רוח אחרת היתה עמו; מתוך הליכותיו הבינו כי אש החסידות נדלקה בנשמתו. וכדברי הבעל שם טוב, כן היה; למרות שהיה קודם לכן נערץ ואהוב על הכל – עתה החלה מתעוררת התנגדות כבדה מצד משפחתו אליו, ולאחר מכן אף מצד שכניו.

כעבור זמן רב מצא את עצמו מבודד, משל חומה נסתרת מפרידה בינו ובין כל מכריו. אולם למרות זאת, לא חזר בו מדרכו; הוא לא אבה לוותר על הטעם העילאי שהחל חש בעבודת בוראו מאז שב מביקורו אצל הבעל-שם-טוב.

יום אחד, בעמדו בתפילה נלהבת בדביקות עצומה, שוטט לידו תרנגול-הודו. לפתע זינק לעברו העוף והחל קורא קריאות רמות, תוך נענועים נרגנים...

גרש אותו האברך מעל פניו והמשיך בתפילתו. אך בעל הכנף לא הרפה, התקרב שוב אליו והחל מנקר בכנפיו. שב האברך ונפנף בידו כדי לגרש את התרנגול הטרדני, אך העוף חזר וזינק עליו, כאילו הכריז מלחמה נגדו...

זעם מילא את ליבו על התרנגול החצוף והוא נטל גרזן, הניף אותו בחימה שפוכה, מוכן ומזומן לרוצח את ראשו. אך לפתע נעצר; בזכרונו צפו דברי הצדיק: "אפילו העופות יפריעו לך..." אם כן, הרי גם זה חלק מהניסיונות שעליו לעבור בהתקרבותו אל ה'... בין רגע שכך כעסו.

כשסיים רבינו לספר מעשיה נפלאה זו, הוסיף: "אם היה מוציא לפועל את כעסו על התרנגול – היתה נגרמת לו מכך ירידה בעבודת ה'. אך הודות לדברי הבעש"ט נמנע מכך, ובסופו של דבר זכה למעלות רמות. אשרי לו".

והוא ניגש לפתוח. מולו עומד זקוף האברך העילוי, ומושיט לו ידו בבטחה לשלום. לא היה לו ספק כי הצדיק ישמח לקראתו ויביאהו לביתו בכבוד גדול.

אך לתדהמתו, לא הראה הבעל-שם-טוב אותות התפעלות מבוואו. ידו המושטת נותרה תלויה באוויר; הצדיק אפילו לא החזיר לו את ידו לשלום...

כיון שהשוב ונכבד היה, ולא הורגל בקבלת פנים מעין זו, לא ידע האברך העילוי את נפשו מרוב מבוכה. אך למרות היחס שאילו זכה, לא אמר נואש; במעמקי לבו פיעמה תקווה, כי בואו לא היה לחינם.

הוא המתין מעט, וניסה בשנית להיכנס אל הקודש פנימה. אך גם הפעם נתקל כאילו בחומה אטומה. תחושת עלבון מילאה את כל ישותו, ודמעות טיפסו בגרונו.

זמן מה עמד כך, נכלם ומבווייש. אחר אור עזו והחליט להיכנס שוב – אולי הפעם יזכה לקבלת פנים מלבבת יותר. אפס כי הבעל-שם-טוב לא שינה מאומה מיחסו אליו.

הפעם לא יכול היה לעצור בעצמו; לבו נשבר בקרבו והוא פרץ בכי גדול: "רבי! מדוע אינני זוכה לקירבה כלשהי מצדכם?" באותו רגע השתנתה ארשת-פניו של הצדיק ולבשה חמלה ורחמים. הוא הכניסו לביתו בחיבה, ופתח עמו בשיחה ארוכה, במהלכה הרווה את נפשו הצמאה מבאר החסידות ולימדו כיצד היא הדרך לזכות לנעימות ומתיקות בתורה ובעבודת ה'.

את השיחה חתם הבעל-שם-טוב בדברים אלה: "דע

יום אחד, כשישב מאורם של ישראל הבעל-שם-טוב-הקדוש בחברת תלמידיו הקדושים, שרפי-מעלה, פנה אליהם: "המכירים הנכם את פלוני העילוי?"

החסידים הנהנו בראשם; האברך המדובר התגורר לא הרחק ממקום מושבו של הבעל-שם-טוב, גאון וחריף מופלג היה, אם כי נודע כמתנגד לבעל-שם-טוב ודרכו.

התלמידים התפלאו, מדוע העלה רבם את זכרו, אך בטרם עלתה תמיהתם על דל שפתותיהם, השתוממו לשמוע את רבם מבקש: "רצוני שתלכו אליו".

חזקה על התלמידים שיקיימו דברי רבם, גם כאשר תמוהים הם בעיניהם. יצאו החסידים בשליחות שהוטלה עליהם, עד שהגיעו אל מקום מגוריו של האברך.

הלה התפלא מאד על בואם אליו, אך עד מהרה נקשרה שיחה ערה ביניהם; הוא נוכח לדעת כי האנשים מלאים וגדושים בתורה וביראה.

חומת ההתנגדות הבעורה שלו נסדקה קמעא, ולאחר שהפצירו בו לבוא עמם אל מורם ורבם ולפגוש בו פנים אל פנים – הלחל חרהרו ללבו: "שמא אכן יש באמתחתם של החסידים משהו שטרם הכרתי, דבר שעשוי להיטיב עימי?"

לאחר מחשבה, ניאות להצטרף אליהם. פני החבריא הביעו שביעות רצון: הנה עולה בידם לקיים את שליחות רבם.

בבית הקדוש במוזיבו, ממנו יוצאת אורה לעולם כולו, יושב רבי ישראל בעל-שם-טוב, דפיקות נשמעות בדלת,

השבוע לפני...

השבוע לפני 104 שנה

■ כ"ג באייר שנת תרס"ו – אב בחממה ורך בשנים

מבין חסידי ברסלב של הדור השלישי (- תקופת תלמידי מוהרנ"ת), שעלו והשתקעו בארץ ישראל, בולטת משפחת טרוביץ הענפה. מכתבים רבים ששרדו מאותה תקופה, פותחים צוהר לעולמם המרתק של בני המשפחה היקרה; ואילו מצבת קבורתם בבית העלמין העתיק בצפת – משלימה את הפאזל הנפלא.

אחד הצאצאים של אותה משפחה, היה רבי אברהם אליעזר אוירבך, אברך יקר ונעים הליכות, שנפטר בשנות הארבעים לחייו, בכ"ג באייר תרס"ו.

לכד מיחוסו העצמי, היה רבי אברהם אליעזר 'בנו של קדושים', הן מצד אביו רבי סנדר 'הקטן' מטרוביצה – שהיה מגזע הרב הצדיק רבי צבי ראב"ד ק"ק טרוביץ; והן מצד אמו, מרת טשארנע מאס – שהייתה מצאצאיו של הגאון הגדול, צדיק יסוד עולם, רבי דוד צבי אויערבאך, חותנו של מוהרנ"ת.

בקיץ של שנת תרמ"א התחתן רבי אברהם אליעזר עם בתו של רבי חיים יהושע רייכמן, מנגידי טבריה, שהיה ידוע במעשי-הצדקה הגדולים שלו עבור עניי העיר. לקראת החתונה שלחו גדולי החסידים את ברכותיהם לחתן היקר. וכה כתב רבי נחמן מטולושטין, תלמידו הגדול של מוהרנ"ת: "רב שלום וכל טוב לידידי כנפשי האברך המופלא ומופלג וכו' וכו', החתן היקר מו"ה אליעזר נ"י, יהיה השם יתברך בעורו, שיכנס לחופה למול-טוב וברוב נחת עד עולם, אמון כן יהי רצון" (נחלי אמונה ב); ואילו רבי נתן ב"ר יהודה מטבריה, שהיה אז בדרך לאומן, שולח לחתן דברי התעוררות: "עתה הוא צריך להתחיל מחדש לשקוד על דלתות ספרי רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים, ולילך בדרכי רבינו ז"ל בתורה ותפילה ושיחה בינו לבין קונו הרבה" (נתיב צדיק עט).

אכן, העידה עליו זוגתו לאחר פטירתו, כי בכל לילה היה רבי אברהם אליעזר קם בחצות ועוסק ברציפות בתורה ועבודת ה': עד לחצות היום, ורק אז היה יוצא לחנותו הדלה, שם שהה שעתים ולא יותר!

בהיותו בחו"ל בשנת תרס"ה, הדפיס ספר בשם 'גדולת דוד' המכיל את "שלשלת היחוס ופרשת יקר הרב הגאון הגדול... הר"ר דוד צבי אויערבאך... בסדר נאה יופי ומהודר". בסוף הספר, מספר המחבר על אוצר כתבי-יד הנמצא ברשותו, שבו חידושים נפלאים על ש"ס ועל שישה סדרי משנה, תורה נביאים וכתובים, הלכה ואגדה – "כולם מרועה אחד ניתנו, מאדוני אבי זקני הרב הגאון וכו' כבוד קדושת שם תורתו, מורנו ורבינו הר"ר דוד צבי זצוק"ל", והוא מלא תקווה כי יעזרו לו להוציאם לאור. חבל על דאברין!

לחידודא
חידון השבוע לצעירים

חידה מס' **51**

לאיזה קבר פחדו להיכנס עד שנכנס רבינו?

הפתרון לחידה מספר 50

מה ציוה רבינו על מלוויו ללמוד, כשהיה בציון רשב"י?
- את הזוהר הקדוש (שבחי הר"ן יט).

זכה בהגרלה לחידה מס' 49
שמעון ליפשיץ, ירושלים.

בזכות קניה בסך 50 ₪, בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות – התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000.
לאחר בחירת השפה, הקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה.
בין הפותרים נכונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגלה על זכות קניה בסך 50 ₪

שאלה:

כיצד ינהג חסיד ברסלב בנטילת תרופות?

תשובת הרב בצלאל ברוך פרידמן:

(על פי שיחת רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל בערב חג השבועות שנת תשמ"א)

יודעים אנו את רצונו של רבינו שנתרחק מתרופות, ואף על פי כן ראינו אנשים גדולים שנטלו תרופות, ולכן בשאלה זו קשה להגיד דעה לזולת איך לנהוג.

מצד אחד, מוהרנ"ת היה רחוק משימוש בתרופות, ומצד שני רבי נפתלי, אף הוא תלמיד מובהק של רבינו, נהג ליטול רפואות. איננו יכולים להכניס את ראשו בין ההרים הגדולים הללו, וממילא איננו יכולים לומר לאיש שלא לקחת תרופות.

מה שרבינו כותב בליקוטי מוהר"ן נגד ההתעסקות ברפואה – יודעים הכל, כמו כן יודעים חילוקי הדיעות בפירושם של דבריו הקדושים; חלק אמרו שרבינו מדבר רק מתרופות שמזיקות, אבל מדברים זוטרים שאינם מזיקים לא דיבר רבינו; וחלק אמרו שרבינו אסר כל התעסקות ברפואה.

מוהרנ"ת היה חזק בדעתו לאסור התעסקות ברפואה ככל אופן שהוא; הוא נמנע אפילו מהליכה למרחץ של יעיה שאמור להועיל לחולי מעיים כמותו; הוא גם נזהר מלהכניס עלה מסוים בתה ששתה. ברם, האם יוכל בן-דורנו להידמות למוהרנ"ת? ואם יש מי שרוצה להידמות אליו – מה יש לו לשאול, שיעשה כן!

עם כל זאת, הרי אמר רבינו בזו הלשון: "עבירה כבר לא תדבק בכם, אפילו כשתעשו אותה – היא תהיה ללא ידיים וללא רגליים"... כך שגם אם ייקחו חסידי ברסלב תרופות, יהיה זה בלי אותה אמונה עיוורת נפוצה בהן.

ה'עובד' הנודע רבי ברוך, חתנו של מו"ר הצדיק רבי געציל, אף הוא היה מקפיד מאוד שלא ליטול תרופות; ואכן יחיד היה באומן של הימים ההם בהקפדתו הגדולה הזאת.

למעשה, ואת זה גם אפשר לומר לזולת: שכל מי שקרוב יותר לתפילה – רחוק יותר מרופאים!

רבי אברהם שטערהרין זצ"ל אשר נסתלק בגיל תשעים ושלוש, קשה היה להשיג בשבילו את רישיון הקבורה, כי לא היה רופא שטיפל בו, שכן היה נזהר מאוד מתרופות.

בילדותי, בשנת תשכ"ג, התלוויתי לאבי הרה"ח ר' משה פרידמן בביקורו אצל הרופא המנתח הנודע ד"ר קוק. פגשנו שם את רבי לוי יצחק בנדר. הביע אבי את תמיהתו בפניו: "מה אתם עושים כאן?... ענה לו רבי לוי יצחק בשם אנ"ש, שכל הנראה בזמננו עניין ההתעסקות ברפואה – שונה, היות שרואים בעליל שישנן תרופות שתועלתן מוכחת, ויתכן שהדבר דומה לחיסון נגד אבעבועות שרבינו הזהיר מאוד לעשותן.

"אחרי נמכר גאולה תהיה לו" (ויקרא כה, מה)

"אדם נושא ונותן בפירות שביעית – לסוף מוכר את מיטלטליו, שדותיו, ביתו; מוכר את עצמו – ואפילו לגר או לגוי או לעבודה זרה... הואיל והלך זה ונעשה כומר לעכו"ם, אימא לידחי אבן אחר הנופל (= אומר לדחות אבן אחר הנופל) – תלמוד לומר: 'אחרי נמכר גאולה תהיה לו' " (קידושין כ"ג ע"ב).

התחבולה האכזרית ביותר של היצר כיצד למנוע את האדם מלהשתפר – היא על ידי ייאוש: 'כבר התרגלתי ככה, אינני מסוגל להשתנות; ובכלל, מי צריך אותי אחרי שנכשלתי כל כך הרבה פעמים?...'

אבל הכל שקר וכזב; אפילו היהודי הרחוק ביותר יש לו אפשרות לשנות את כל מהלך חייו ולשוב להיות אהוב וחביב לפני ה' יתברך, כמו שכתב הרמב"ם בהלכות תשובה, וכפי שמצאנו בגמרא אצל רבי אלעזר בן דורדיא ועוד.

אם כן, בוודאי שכל אחד מאיתנו אינו כל כך רחוק, ועדיין יש לו אפשרות וסיכוי להשתפר ולעלות מעלה מעלה בעבודת ה' – על אף שעד עכשיו הוא לא הלך בכיוון הזה.

כל זאת אפשר ללמוד ממה שאמרו חז"ל, שאפילו מי שכל-כך נפל עד שמכר את עצמו כמושרת לעבודה זרה – גם לו התורה דואגת, לקרב אותו ולגאול אותו.

כי אין ייאוש בעולם כלל!

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב עה)

"נתתי שלום בארץ" (שם נו, ו)

הכל נברא בדבר ה', כפי שאנחנו מברכים: "שהכל נהיה בדברו". האותיות של דיבורי ה' הן שמחיות ומקיימות כל פרט שבבריאה.

אך התיקון של האותיות הללו הוא, שישונו ויתחברו ביחד להיות דיבורים קדושים של תורה ותפילה, זאת על ידי שבני ישראל נהנים ומשתמשים בדברים שנבראו באותיות הללו.

כאשר אנו מנצלים את הכוחות שאנו מקבלים מאכילה – לדברי תורה ותפילה – נכנסות האותיות של המאכלים ומצטרפות למילים קדושות; והוה תיקונם.

זה העומק של הברכה: "אם בחוקתי תלכו" – שתהיו עמלים בתורה – רש"י – "נתתי שלום בארץ" – שכל האותיות שבכל הדברים הארציים התחברנה זו לזו ותבואנה לשלמותן.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א עה)

דורצדיקים
החידוש יבוא באמת
חוויה עם נשמה
ההרשמה למגוון מסלולי הקיץ של דרך צדיקים בשיעוריהם. התקשרו עכשיו!
יחולשים: רח"ו בית ישראל 38 בני ברק: רח"ו רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

בעת צרה, בשעת מצוקה.
גם בעת שמחה ובכל זמן
מוקד הישועות
1-800-255-522
24 שעות ביממה
להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן
לישועה והצלחה. לווה ופרנסה. לרפואה ולמקסה ליל. לנתת ושמחת חיים

זמתי עולם בהפצת האוצרות						המפיצים	
הר"ר נתן ארול ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח"י	הר"ר יוסף שורץ ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח"י	הר"ר נתן הכהנא ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח"י	הר"ר נתן קליין ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו משה מרדכי נ"י	תלמידי שיעור ג' בשיבת ברסלב רש"י תרמו והפיצו 500 גליונות לכבוד שמחת ארסון-בן הר"ר אהרן חובנלס שליטא זכות ההפצה וזיכוי הרבים באלום שפי' בה"כ הגדול דחסידי ברסלב - עירק צפת מילי דמיטב	אלו יעמדו על הברכה שתרום והפיצו 5500 גליונות לכבוד שמחת החלאקה הר"ר שמעון ברוסקי ה"ח לבנו מרדכי אלעזר נ"י הר"ר מנחם מנדל גולדברג ה"ח לבנו נתן נ"י הר"ר נתן יהודה גירושל ה"ח לבנו יוסף מתיא נ"י הר"ר יואל דייטש ה"ח לבנו שלמה צבי נ"י הר"ר שמעון הרש ה"ח לבנו נתן נ"י הר"ר אריה צבי יולך ה"ח לבנו בנימין נ"י הר"ר ישראל נתן חשין ה"ח לבנו בנימין זאב נ"י הר"ר חיים מנדלאל ה"ח לבנו משה נ"י הר"ר מרדכי מנדלאל ה"ח לבנו ישראל יוסף נ"י הר"ר נתן פישר ה"ח לבנו ישראל נתן נ"י הר"ר אברהם יואל נפתלי ה"ח לבנו משה שמואל נ"י זכות ההפצה וזיכוי הרבים וזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי יעמדו להם לראות רב נחת דקדושה ויזכו להכניסם לתורה לחופה ולמעשים טובים	הר"ר יוסף סוקצניסקי ה"ח תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת החלאקה לנכדו שלמה זלמן דוד נ"י בהר"ר נתן פריד ה"ח זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נחת דקדושה	הר"ר מרדכי גוטליב ה"ח הר"ר צבי כהן ה"ח תרמו והפיצו 1000 גליונות לכבוד שמחת החלאקה לבנו של ידידם הר"ר יצחק דוב ניימאן ה"ח
הר"ר נתן ארול ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח"י	הר"ר יוסף שורץ ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח"י	הר"ר נתן הכהנא ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח"י	הר"ר נתן קליין ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו משה מרדכי נ"י	תלמידי שיעור ג' בשיבת ברסלב רש"י תרמו והפיצו 500 גליונות לכבוד שמחת ארסון-בן הר"ר אהרן חובנלס שליטא זכות ההפצה וזיכוי הרבים באלום שפי' בה"כ הגדול דחסידי ברסלב - עירק צפת מילי דמיטב	אלו יעמדו על הברכה שתרום והפיצו 5500 גליונות לכבוד שמחת החלאקה הר"ר שמעון ברוסקי ה"ח לבנו מרדכי אלעזר נ"י הר"ר מנחם מנדל גולדברג ה"ח לבנו נתן נ"י הר"ר נתן יהודה גירושל ה"ח לבנו יוסף מתיא נ"י הר"ר יואל דייטש ה"ח לבנו שלמה צבי נ"י הר"ר שמעון הרש ה"ח לבנו נתן נ"י הר"ר אריה צבי יולך ה"ח לבנו בנימין נ"י הר"ר ישראל נתן חשין ה"ח לבנו בנימין זאב נ"י הר"ר חיים מנדלאל ה"ח לבנו משה נ"י הר"ר מרדכי מנדלאל ה"ח לבנו ישראל יוסף נ"י הר"ר נתן פישר ה"ח לבנו ישראל נתן נ"י הר"ר אברהם יואל נפתלי ה"ח לבנו משה שמואל נ"י זכות ההפצה וזיכוי הרבים וזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי יעמדו להם לראות רב נחת דקדושה ויזכו להכניסם לתורה לחופה ולמעשים טובים	הר"ר יוסף סוקצניסקי ה"ח תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת החלאקה לנכדו שלמה זלמן דוד נ"י בהר"ר נתן פריד ה"ח זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נחת דקדושה	הר"ר מרדכי גוטליב ה"ח הר"ר צבי כהן ה"ח תרמו והפיצו 1000 גליונות לכבוד שמחת החלאקה לבנו של ידידם הר"ר יצחק דוב ניימאן ה"ח